

روزیں کے

ئاپا تابوورى پېنچەم رېپیوان دەگا؟!

ریکارڈ ہمہ د

سوزن بهلیه کانی خوی و فاداری،
نائس و ده بیو به خت و هری و گهه فی
دهسته بهر بکات. نایی دهسته لات
به چاوی گومان و نه یار له ولا تیان
بروانی و بیانخاته ژیر گه رد بینی
تیژه و، یان له ناو ته رانزوی
به رژه و نده کانی حزبیه و رایان بگری.
مروق کانتک خوی به ولا تک، ته و او

هه ره خنده بگرن و داواي مافي
هو تکراويان بکهنه. ئه و کاتهه
چه ماوهه به مه به ستي دلنيابون
چاره نووسى خروئي ولا تكهه
پيچه وان ده کا بهه و مانايه نبيه که
ماوهه نگي له گله تبريزستان و
تونه پاريزانه و کراوهه له دوره ووه
خشته بوه داري زراوه. کاتي حزب
هست ده خاته ناو بچوکترين بواري
بروره دهه و بارهينان، کومه لگه به ره مو
جزي بيون په لكتيش ده کري، حزيه هتي
نو ناو داينه نگه و با خچه هي ساوايان و
وتاخانه سره تاييه کان
سوپرده کريته ووه، ولا تيان مافي خويانه
و ديارده يه بتراسين و ره خنه
بېگن، ئه و ره خنه گرتنه به فيتنى
و زمن و ناحهزانى نه تووه که مان نبيه،
امسانج بنياتنانى کومه لگه يه کي
و ديدرين و هاچچه رخه.

خومالی ناکه ن و ناشیانه وی جاریکی
دیکه دووزمن و داگرکه ر بیننه وه و
فرمانده اوی بکه. کواته نه دهستی
دهره کی له سارادا همیه و نه تابوره
پینچه میش بونی هیه، نابی
دهسته لاتیش به و بیانویه و دهنگی
نارازیان کپ بکاته و هو سه رکوتیان
بکات.

جه ماوهري كورستان له پيناو
ثارزادي و به دهسته هناني مافه کانی خوي
شه پري مان و نه مانی له گلگانه راندا
کرد ووه، روپاره یك خوييني به خشيوه،
به رگه کيمياوي و ئەنقال و جينوسايدى
گزتوروه، بويه ه رېگىز كار بۇئه وه
ناكاكه ك داگيرکه ر بېتىتىه وه و مېزۇو
دوپيات بکاته وه . جه ماوهري كه دەپىنى
ھەلۋەردن و حياكارى له كاردايە،
تابه رابەرى و گندەللى بەرە و يان
پېتىدەرى، كونەلگە بەرە و حىزبى كىدىن
راپىچ دەكرى و دهسته لاتیش گۈي لە

سازکردنی خوبیشاندای ریپیوانه کان،
ده سه لاتدارانیان به سه دردو سه نگار
دابه شکردووه، سه نگه ری یه که م
پیتویاهه تواویه و ئاکارانه به فیتی
دوزمنانه، پلانی ده ره کیبه، ئامانج
تیکان و له بازیردنی تئداره کورديبه،
بو ټو ټوه يه و پیشان بدری که
كوردستانیان توانای به پیوه بردنی
خويانیان نیبه، ئیتر ده بی سه روکوت
بکرین و خاموش بکرینه ووه. سه نگاری
دوروه، پیتویاهه که به راستی گاندله و
کیشە ری روژانه هن، به لام به ئنه نقهست
که وره ده کریتیوه، بونیه ده بی هم
چاکسازی بکری، همه میش پیکه ندری
ئه و نپاره زایی بوننے به رفراوان بی.
سه نگاری یه کم ده رس و ئه زموونی لە
میژووی ریتیمه داپلوسیتەرە کان
وەرنە گتیووه، هەممۇ دەنگە ناپازیه کان
بە دەستى دەره کى و تابورى پیتچەم
دادەننى، هېز بە يەكلەک ره و دەزانى،
لەن دەنگە ئەنلىقەتلىك، لەن دەنگە

ماوهیه که لیره و لوهی دهنگی
بیزاری له به رانبه ر دیاردهی گنهله ای
که زورینه ای دام و ده رگا کانی
دابوچیوه، بهز ده بیته و ره قتاری
دهسته لاتداران نیگه رانی و نائومیدی له
دلی هاولاتیاندا ده چتیزی. هندی جار
ره خنه و گله بی و نا ره زایه تی،
ریتیوان و خوپیشاندانی به دواهه اتووه،
تیکدان و خراپه کاری لیکه و توته و
پاشقه رویانه ره فtar له گله ریتیوان و
ثامانجی سره کیدا کاروه، وینه بی کی
نه ویسترا و ناشیرینی پیشانداوه. به لام
ئایا نه و ره خنه و گله بی و ریتیوانانه
هر هه مویوان بی بنه مان و له خوپاوه
س-ریان هله داهه !؟ هله بت
هاویزکردنی ناپه او و جیاوازیکردن له
نیوان تاکه کانی کوهمل، زه قکردن و هدی
تابه رانبه ری و په ره سه ندنی گنهله ای،
چاره سه ره کردنی کیشه گرانی و
نیشته جیبون، هولته دان بو
چاره سه ره کردنی گرفت و
ئاسته نگه کانیان سره چاره ای ئه و
ره خنه و گله بی و ریتیوانانه.
نه و کاته دهسته لات درگه لی له
خواسته کانی گله نه کرد بیته و
گوته لهدنگیان نه گرتی، پهنا بو
خوپیشاندان و ریتیوان و برداوه. له
ههندی شوین به نه تقه است یا
هه رهمه کیانه رهوتی ریتیوانه که به ره و
تیکدان و گیره شیوه نیتی بردراوه.
خ-لکیک بو خواسته کانیان و
چاره سه ره کردنی کیماس-ی و
ریشه کیشکردنی گنهله ای له ماله کانیان
بینیه ده ری و بیژنیه سره شه قامه کانه وه،
هر گیز ئه مو مافه به خویان نادهن که
په لاماری شوینه گشتیه کان بدهن و
زیان به ولاتیان بگه یه دن. نه وانه ای
دلسوزانه ده نگی ناپه زایی له به رانبه ر
دیارده دز-ی و کونینه کان
به رزده کنه وه، هر گیز بیه ده نه
دانابه زن که پروژه خزمه تگوزاریه کان
په کبخن و ژیرخانی شابوری لواز
بکن.
گه وره بیونی دهنگی ناپه زایی،
ئه ستور بیونی ره خنه و گله بیه کان،